

igjen samlede, mente den høitærede Indenrigsminister at maatte tage Lovforslaget tilbage paa Grund af, at det ikke kunde antages, at dets Behandling vilde kunne tilendebringes i Løbet af den Samling. Denne Sag har altsaa saaledes, efter allerede een Gang i dette Aar at have været til 1ste Behandling her i Thinget i forrige Session, været fremmit saa vidt, at en 2den Behandling kunde foretages, og det forekommer mig derfor, at der ikke kan være nogen Anledning til, saaledes som Sagen nu staar, under den Behandling, som nu er ansat, at komme nærmere ind paa Sagen, hvormod jeg vilde finde det naturligt, om det høite Thing maatte mene, at det vilde være det vigtigste at tage Sagen fat fra det Standpunkt, paa hvilket den i forrige Session blev afbrudt, i hvilket Tilfælde det da vilde være det hensigtsmæssigste, om Thinget vilde overdrage de Medlemmer, som det i sidste Session betroede Behandlingen af Sagen, som Udvalg nu at fremme den til 2den Behandling paa samme Maade, som det vilde være sket, hvis en Fortsættelse af Behandlingen i forrige Session havde fundet Sted.

Fornanden: Jeg forklar det ærede Medlems Ytringer saaledes, at Thinget skulde nedsætte et Udvalg og til dette Udvalg vælge de samme Medlemmer, som tidligere have været Medlemmer af det foregaaende Udvalg om samme Sag. Derimod er Intet at indvende, og det er ialtsald stemmende med Forretningsordenen.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, som havde Ordet, i hans Opfattelse af Sagen, ligesom hans Fremstilling er fuldkommen korrekt. Det vilde efter min Mening ikke kunne undgaa, at denne 1ste Behandling, hvis den nu skulde foretages, vilde faae Karakteren af en 2den Behandling tillige paa Grund af den afgivne Betænkning, men denne Betænkning har ikke været gjort til Gjenstand for Overveelse mellem det i forrige Samling nedsatte Udvalg og Ministeren, og da jeg ønsker en saadan Overveelse med et eventuelt Udvalg, er jeg ganske enig med den sidste ærede Taler og haaber, at Behandlingen af Sagen vil faae et Udfald, der vil gjøre en saadan Konference mulig, inden Sagen kommer til 2den Behandling.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Ussing: I Genhold til, hvad jeg bemærkede, vil jeg tillade mig at stille det Forslag,

at der nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer til denne Sags Behandling.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag, gik man til Afstemning.

Forslag af Ussing om Udalgs Nedsættelse

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

1ste Behandling af Forslag til Lov, indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Carstensen: Der kan vel neppe være nogen Tvivl om, at et Lovforslag, der omfatter et Emne som det foreliggende, vil blive velvillig modtaget af begge Rigsdagens Afdelinger uden Hensyn til, hvilke Stemninger i politisk Retning der end maatte bevæge sig i disse. Naar jeg ikke desto mindre tager Ordet, er det, fordi Lovforslaget fører Tanken hen paa den lidlige Dmtale af Redningsvæsenet, som vi vare Vidne til for neppe et Aar siden i Anledning af et større Forlis. Det er jo en Kjendsgjerning, der i Aarhundreder har gjentaget sig, at hver Gang en Ulykke rammer haardt, rammer saaledes, at den griber Følelsen og Fantasi, søger man altid at udpege de Skyldige og at vælge sine Offre. Dette gjorde sig indensfor visse Grændser gjældende ved dette Forlis. Pressen kastede sig voldsomt over Sagen og søgte snart paa een Led snart paa en anden at udfinde de Skyldige og at stemple dem som saadanne. Hvorvidt der er begaaet Feil, skal jeg ikke indlade mig paa at drøfte ved denne Leilighed; men jeg tror det har sin Interesse at undersøge, om der da virkelig er saa store Dyrsk ved vort Redningsvæsen, som man kunde fristes til at tro ved at følge de Udtalelser, der da fremkom rindt omkring baade her i Byen og andre Steder. De Herrer ville sikkert erindre det Grundlag, hvorpaa vort Redningsvæsen er bygget og hvorfra det har sit Udspring. Det blev oprettet ved privat Initiativ i Slutningen af Tyrrerne, idet Hædersmanden Claudi med levende Varme omfattede Sagen og paa egen Regning gjorde Reiser i Udlandet for at sætte sig ind i den. Ved sin Iherdighed rev han de Styrende med sig. Først blev der givet en mindre og saa en større Bevilling, og Endereultatet var, at Redningsvæsenet i 1851, saavidt jeg erindrer, fik sin nuværende Form eller rettere Grundlaget derfor. Spørger man, hvor-